Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om ”Förslag till rådets förordning (EG) om erbjudande om ersättning till vissa producenter av mjölk och mjölkprodukter, vilka tillfälligt hindrats att bedriva verksamhet” [1]

(98/C 410/07)

Den 29 september 1998 beslutade rådet i enlighet med artiklarna 43 och 198 i EG-fördraget att rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Ekonomiska och sociala kommittén beslutade att utnämna Staffan Nilsson till huvudföredragande med uppgift att förbereda detta yttrande.

Vid sin 358:e plenarsession den 13-15 oktober 1998 (sammanträdet den 15 oktober 1998), antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 99 röster för och 1 emot.

1. Bakgrund

1.1. När system med tilläggsavgiften inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och därmed sammanhängande kvotsystem för mjölk på individuell nivå infördes 1984 uteslöts vissa producenter som inte hade levererat eller sålt mjölk under viss tid före införandet. Kommissionens motiv var att dessa hade deltagit i ett särskilt system, förordningen (EEG) nr 1078/77, varför de enligt kommissionen hade gjort ett särskilt åtagande under den förordningen, och därmed inte var berättigade till kvot.

1.2. Ett antal av de berörda producenterna reste rättsliga förfaranden. Domstolen har därefter fastställt ett antal domar där vissa bestämmelser i gemenskapslagstiftningen förklarats ogiltiga, varefter rådets förordning (EEG) nr 857/84 ändrades genom (EEG) nr 764/89 och (EEG) nr 1639/91. Därmed kunde referenskvantiteter fördelas under vissa särskilda villkor.

1.3. Ett antal berörda producenter reste också krav på ersättning för förluster för den skada de hade lidit. Domstolen avsåg i sin dom 1992 att rådet och kommissionen hade att gottgöra skadorna. Rådet antog förordningen (EEG) nr 2178/93 vilket kompenserade ca 80 % av berörda (7 000 fall)

1.4. Fortfarande fanns emellertid vissa problem med de nya reglerna som uteslöt vissa producenter. I en dom från 1997 uppmanas rådet och kommissionen att ge ersättning för den skada som dessa har drabbats av. Det finns ca 1 900 producenter som i princip har rätt till ersättning.

1.5. Förslaget från kommissionen avser att reglera dessa ersättningar.

2. Innehållet i kommissionens förslag

2.1. Kommissionen föreslår ett antal regler som ska avgöra under vilka förhållanden och på vilket sätt ersättning ska ges. Kommissionen uppger att den nu föreslagna förordningen mycket nära följer den tidigare förordningen som reglerade huvuddelen av antalet berörda fall, (EEG) nr 2178/93.

2.2. Kommissionen föreslår också att den ska få en fullmakt att besluta om erbjudande av ersättning för de fall där förfarande har inletts och där en uppgörelse måste nås.

3. Kommentarer till kommissionens förslag

3.1. När systemet med införandet av tilläggsavgifter och referenskvantiteter (kvotsystemet) infördes var det ur rättsliga aspekter ett oerhört känsligt ingrepp eftersom det påverkade varje producents enskilda näringsmöjligheter.

3.2. Uppenbarligen var inte kommissionens förslag så utformat att det klarade att ta hänsyn till alla de aspekter som påverkade den enskildes rätt.

3.3. Samtidigt måste man beakta att införandet av en reglering med ett mjölkkvotsystem var mycket komplicerat och att det fanns betydande svårigheter att utan problem skapa de regler som berörde den enskildes rätt men också rätten och rättvisan mellan olika enskilda producenter.

3.4. Det är inte tillfredsställande att tillrättaläggandet har dragit ut på tiden från 1992/1993 till detta år, även om det stora flertalet av de berörda har fått rättelse och ersättning för skadan.

3.5. Därför är det nu särskilt viktigt att kommissionen och rådet verkligen slutreglerar dessa problem. Den föreslagna fullmakten för kommissionen är därför viktig, för att kunna lösa kvarstående fall.

[1] EGT C 273, 2.9.1998, s. 3.

3.6. I artikel 11 stadgas om ränta på ersättningsbeloppet från 9 december 1997, som är den dag då förstainstansen avgav sin dom där man uppmanade gemenskapen att gottgöra skadan, för dessa senare berörda. Snarare borde i detta fallet tiden för rimligt ränteanspråk utsträckas ända till 1993, eftersom kommissionen och rådet då utformade regler som uteslöt dem från rättelse och ersättning. Vidare lämnar artikelns förslag om inhiberad ränta, i de fall då producenten lämnat otillräcklig information, en möjlighet för alltför mycket godtycke från behörig myndighets sida.

3.7. Kommittén stöder i övrigt kommissionens förslag men uppmanar också kommissionen att skyndsamt reglera återstående fall så att frågan får en slutlig lösning.

Bryssel den 15 oktober 1998.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI